

UZASADNIENIE

W oparciu o zgromadzony w toku postępowania i ujawniony na rozprawie głównej materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2017 r. funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych na ul. (...) św. J. 18/20 zajmowanych przez W. K. (1). W toku czynności w lodówce znaleziono pojemnik plastikowy z zawartością dwóch worków foliowych z sproszkowaną białą substancją, a w górnych szafkach kuchni niebieski worek foliowy, w którym umieszczonych było 6 sztuk worków foliowych z zawartością suszu roślinnego koloru zielono – brunatnego. Ponadto w kuchni zabezpieczono pudełko metalowe koloru czarnego, w którym znajdowały się dwa woreczki foliowe z zawartością suszu roślinnego koloru zielono – brunatnego, pięć woreczków foliowych z zawartością substancji sproszkowanej koloru białego, zwitek papierowy z zawartością suszu roślinnego koloru zielono – brunatnego, woreczek foliowy z zawartością 38 tabletek koloru białego, dwie wagi elektroniczne. Łącznie w wyniku przeszukania w mieszkaniu zajmowanym przez W. K. (1) zabezpieczono 337,556 gram amfetaminy, 697,74 gram suszu roślinnego stanowiącego ziele konopi innych niż włókniste oraz 0,502 gram kokainy. Z opinii kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych wynika, iż z zabezpieczonej amfetaminy można byłoby otrzymać od około (...) do około (...) działek, z zabezpieczonej kokainy - od (...) do około (...)działek, zaś z suszu roślinnego stanowiącego ziele konopi innych niż włókniste - od (...) do (...) działek.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. K. (1) – k.37-37v, 51, 350-351. zeznania świadków: K. S. – k.15, R. P. – k.107v, L. P. – k.109v, protokół przeszukania – k.5-7, protokół użycia testera narkotykowego – k.10-11, protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną – k.24-25, 101-105, ekspertyza kryminalistyczna z zakresu badań chemicznych – k. 207-236)

Oskarżony W. K. (1) ostatecznie w postępowaniu przygotowawczym, a później przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W. K. (1) jest osobą karaną.

(dowód: dane o podejrzanym – k.29, dane o karalności – k.80-82)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego wskazują bez cienia wątpliwości na sprawstwo i winę oskarżonego W. K. (1).

Świadczą o tym przede wszystkim wyniki czynności przeszukania pomieszczeń, zajmowanych przez W. K. (1) wraz z konkubiną N. S. na ul. (...) św. J. 18/20 w E.. Zarówno środki odurzające, jak i substancje psychotropowe ujawniono w kuchni, schowane w specjalnie do tego przeznaczonych pojemnikach i woreczkach foliowych, oprócz tego w mieszkaniu ujawniono dwie wagi elektroniczne służące do porcjowania narkotyków. Czynność przeszukania została stosownie udokumentowana, a prawidłowość jej przeprowadzenia nie budzi wątpliwości.

Jako wiarygodne uznać należy zeznania funkcjonariuszy Policji: L. P. i R. P.. Treść ich zeznań wzajemnie się uzupełnia i stanowi relację z czynności, które doprowadziły do ujawnienia narkotyków oraz przebiegu przeszukania. Ponadto treść ich relacji znajduje odzwierciedlenie z dokumentacji sporządzonej z tych czynności. Nie ma podstaw, aby zeznania te w jakiegokolwiek części uznać za niewiarygodne.

Podobnie należy ocenić relacje K. S., która potwierdziła przeprowadzenie przeszukania w miejscu swego zamieszkania, jak również jego wynik, a tym samym jej zeznania pozostają w zgodności z pozostałym pozytywnie zweryfikowanym przez Sąd materiałem dowodowym.

Jako pełną i nie wymagającą uzupełnienia opinię fizykochemiczną dotyczącą badania ujawnionych w mieszkaniu oskarżonego substancji. Opinia ta jest w swych wnioskach jednoznaczna i nie pozostawia wątpliwości co do

prawidłowości i miarodajności uzyskanych wyników, a tym samym nie można jej ustaleń podważać w sposób skuteczny. W ocenie Sądu opina ta nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Z tak zgromadzonym materiałem dowodowym korespondują wyjaśnienia oskarżonego W. K. (1), który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Dowody w postaci: danych o karalności, danych o podejrzanym, protokoły przeszukania, oględzin, użycia testera narkotykowego, wykazu dowodów rzeczowych stanowią materiał dowodowy uzupełniający. Zostały one sporządzone zgodnie z wymogami prawa przez uprawnione osoby, ich rzetelność i autentyczność nie budzi wątpliwości.

Uczestniczenie w obrocie czy wprowadzanie do obrotu w rozumieniu przepisu z art. 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii polega na hurtowym uzyskiwaniu narkotyków i takim też przekazywaniu ich kolejnym osobom. Nie ulega wątpliwości - ze względu na ilość narkotyków ujawnionych u oskarżonego W. K. (1) - że jego zamiarem było wprowadzenie tych narkotyków do obrotu. Sam to zresztą w swych wyjaśnieniach przyznał. Polegało to na nabyciu środków odurzających i psychotropowych, a następnie zamiarze dalszej ich odsprzedaży w podziale na mniejsze dawki. Z omówionej powyżej ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badan chemicznych sporządzonej przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Wojewódzkiej w O. wynika, że z zabezpieczonych u oskarżonego proszków zawierających amfetaminę przygotować można od około (...) działek do(...)porcji środka psychotropowego z kolei z proszku zawierającego kokainę od (...) do(...) działek. Natomiast jeśli chodzi o susz roślinny stanowiący ziele konopi innych niż włókniste, to ich ilość zabezpieczona u oskarżonych pozwala na przygotowanie od (...)do (...) działek. Jak wynika z zapisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii amfetamina i jej sole stanowią substancje psychotropowe z grupy II P, zaś kokaina i jej sole stanowią środek odurzający z grupy I-N. Z kolei zabezpieczony u W. K. (1) susz roślinny stanowi ziele konopi innych niż włókniste, ujęte w wykazie środków odurzających z grupy I-N, IV-N i LV-N ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zgodnie z ugruntowanym i powszechnym stanowiskiem wyrażanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych znaczna ilość substancji psychotropowych i odurzających to taka, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. Zabezpieczone u W. K. (1) substancje psychotropowe i odurzające w sumie stanowiły od około(...) do (...) pojedynczych działek. Jest to zatem podstawa do przyjęcia, że ilość narkotyków była znaczna.

W oparciu o przedstawione powyżej dowody Sąd przypisał oskarżonemu W. K. (1) popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii pozostającego w fazie usiłowania.

Sąd uznał także, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego W. K. (1) przypisanego mu czynu wskazują, iż można przypisać mu winę w jego popełnieniu. Jak wskazuje A. Z. w Komentarzu do Części ogólnej Kodeksu karnego (K. (...), A. (...), Kodeks karny, część ogólna, Zakamycze 1998 r., str. 24-25) winą jest oceniana z punktu widzenia kryteriów społeczno – etycznych wadliwość procesu decyzyjnego w warunkach możliwości podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa. Oskarżony jest już osobą dorosłą, zdolną do poniesienia odpowiedzialności. Nie zachodzą przy tym okoliczności wyłączające jego poczytalność lub wskazujące, że nie zdawał sobie sprawy z bezprawności swojego postępowania. Mając bowiem na uwadze zakres swobody w wyborze i realizacji zachowania zgodnego z prawem, a w tym możliwość rozpoznania znaczenia czynu, możliwość faktycznego sterowania swoim postępowaniem, w ocenie Sądu z okoliczności sprawy nie wynika, by stan poczytalności oskarżonego był w jakikolwiek sposób ograniczony bądź zniesiony. A zatem oskarżony świadomie naruszył obowiązujące zakazy i zachował się w sposób niezgodny z obowiązującym porządkiem prawnym.

Wymierzając oskarżonemu W. K. (1) karę Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 kk. Koniecznym było uwzględnienie motywacji oskarżonego, sposobu jego działania i zamiaru.

Nie ulega wątpliwości, że popełnione przez oskarżonego przestępstwo cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim mając pełną świadomość swojego działania, którego celem

było wprowadzenie do obrotu znacznych ilości środków odurzających i psychotropowych. Przepięstwo wprowadzenia do obrotu narkotyków, nawet jeśli pozostaje tylko w fazie usiłowania, jest czynem o wysokim stopniu społecznej szkodliwości. Choć nie należy to do znamion czynu określonych ustawowo, to nie ulega wątpliwości, że sprawcy towarzyszyła chęć osiągnięcia określonych, dość wysokich dochodów z tego rodzaju procederu. Wykorzystywanie ludzkich słabości i uzależnień, wprowadzanie do przestrzeni społecznej narkotyków i to w znacznych ilościach, jest wysoce społecznie szkodliwe i winno spotykać się z surową represją karną. Tym niemniej nie można zapominać o prewencji indywidualnej, niezależnie bowiem od funkcji odstraszenia, orzeczona kara powinna swe cele realizować przede wszystkim wobec sprawcy, to jego powinna wychować i wdrożyć do przestrzegania prawa, norm społecznych, co też niesie za sobą pożądane skutki również w szerszym społecznie kontekście. W tym miejscu wskazać należy, iż oskarżony W. K. (1) w tym roku ukończy 22 lata. Jest on osobą młodą, która tak naprawdę dopiero zaczyna swe dorosłe odpowiedzialne życie. Analiza jego dotychczasowej linii życiowej wskazuje, iż nie należy on do sprawców niepoprawnych, wymagających bezwzględnie surowego ukarania długoterminową karą pozbawienia wolności. Przekonuje o tym zresztą postawa oskarżonego, który wyraził skruchę, co z kolei daje realne podstawy do uznania, iż toczące się postępowanie karne zapoczątkowało u niego proces weryfikacji postawy życiowej, a zadaniem organów wymiaru sprawiedliwości jest skuteczne jego utrwalenie. W ocenie Sądu karą, która spełni swe cele tak w zakresie prewencji indywidualnej, ale też generalnej, jest kara orzeczona w oparciu o przepis art. 37b kk. Artykuł ten stanowi, iż: „W sprawie o występki zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, sąd może orzec jednocześnie karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy, a jeżeli górna granica ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat – 6 miesięcy, oraz karę ograniczenia wolności do lat 2. W pierwszej kolejności wykonuje się wówczas karę pozbawienia wolności, chyba że ustawa stanowi inaczej”. Powyższe rozwiązanie zostało wprowadzone do Kodeksu karnego ustawą nowelizującą z dnia 20 lutego 2015 r. jako instytucja kary mieszanej – kombinowanej formy represji prawnokarnej. Uzasadniając potrzebę wprowadzenia art. 37b kk autorzy uzasadnienia rządowego projektu nowelizacji Kodeksu karnego podkreślali, iż „w wielu sytuacjach wymierzenie krótkoterminowej kary izolacyjnej jest wystarczające dla osiągnięcia odpowiedniego oddziaływania w zakresie prewencji specjalnej, związanego z tą sankcją”. Zgodnie zatem z intencją ustawodawcy uzupełnieniem krótkoterminowej kary pozbawienia wolności ma być kara ograniczenia wolności ukierunkowana na ugruntowanie społecznie pożądanych zachowań skazanego, umożliwiając skuteczne oddziaływanie resocjalizacyjne (zob. uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Sejm RP VII kadencji, druk nr 2393). Przedstawione stanowisko oddaje też podstawowe cele przyświecające nowelizacji, tj. promowanie kar wolnościowych. Kara orzekana na podstawie art. 37b kk początkowo poddaje sprawcę swoistej terapii szokowej, czemu służy kara pozbawienia wolności, wykonywana w pierwszej kolejności, a następnie orzekana obok kara ograniczenia wolności utrwała proces resocjalizacji, wdrażając sprawcę do przestrzegania porządku prawnego, stanowiąc jednocześnie przy tym realną, odczuwalną dolegliwość. Sąd aprobuje stanowisko wyrażane w doktrynie, zgodnie z którym stosowanie sekwencji kar przewidzianej w art. 37b kk wydaje się szczególnie uzasadnione w wypadku sprawców karanych za poważne występki po raz pierwszy, gdyż daje ona sprawcy obraz realnych konsekwencji naruszenia porządku prawnego (kara pozbawienia wolności – zestawienie sprawcy z rzeczywistością zakładu karnego), a jednocześnie jest swego rodzaju kredytem zaufania – poprzez orzeczenie kary ograniczenia wolności. Tym samym rozwiązanie przyjęte w art. 37b pozwala na dostosowanie kar do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa i warunków osobistych sprawcy, a jednocześnie pozwala na racjonalne kształtowanie represji karnej.

Mając na względzie przedstawione wyżej rozważania Sąd na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 37b kk, wymierzył oskarżonemu W. K. (2) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 lat ograniczenia wolności połączoną z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu właśnie tego rodzaju kara będzie karą skuteczną i spełniającą swe ustawowe cele, tak w stosunku do oskarżonego, jak i wobec społeczeństwa. Orzeczona sekwencja kar z pierwszeństwem wykonywania kary pozbawienia wolności przekona oskarżonego o nieuchronności kary w przypadku naruszenia porządku prawnego, wyrabiając jednocześnie przekonanie, że wkraczanie na drogę przestępstwa nie jest opłacalne. Z kolei wymiar kary ograniczenia wolności orzeczonej w maksymalnym rozmiarze będzie stanowił kolejną, realną dotkliwość, piętnując publicznie

oskarżonego, a jednocześnie wyrabiając w nim pożądane społecznie postawy poprzez wykonywanie prac na rzecz lokalnej społeczności.

Kierując się treścią art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 33 § 1 i 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu W. K. (1) karę grzywny, w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych. Orzeczona kara grzywny oddaje stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu, a z kolei określona przez Sąd wysokość jednej stawki dziennej w sposób należyty uwzględnia sytuację majątkową i osobistą oskarżonego, który jest osobą młodą, zdolną do podjęcia pracy. Orzeczona kara jest karą realną, ale też dotkliwą, spełniając tym samym swą funkcję represyjną i wychowawczą.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jako osoby tymczasowo aresztowanej.

Ponadto w pkt III wyroku orzeczono o dowodach rzeczowych, które zgodnie z treścią art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii podlegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

W oparciu o przepis art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe wraz z należną opłatą uznając, że jego sytuacja finansowa, materialna w pełni uzasadnia tego rodzaju rozstrzygnięcie.